

HRVATSKI SABOR

1084

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O POLJOPRIVREDNOM ZEMLJIŠTU

Prolašavam Zakon o poljoprivrednom zemljištu, koji je donio Hrvatski sabor na sjednici 11. srpnja 2001.

Broj: 01-081-01-2281/2

Zagreb, 16. srpnja 2001.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Stjepan Mesić, v. r.

ZAKON

O POLJOPRIVREDNOM ZEMLJIŠTU

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Poljoprivredno je zemljište dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i ima njezinu osobitu zaštitu.

Poljoprivredno zemljište koristi se, zaštićuje i njime raspolaže na način određen zakonom.

Nositeljima prava vlasništva na zemljištu iz stavka 1. ovoga članka ne mogu biti strane pravne i fizičke osobe, osim ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno.

Članak 2.

Poljoprivrednim zemljištem u smislu ovoga Zakona smatraju se poljoprivredne površine: oranice, vrtovi, livade, pašnjaci, voćnjaci, maslinici, vinogradi, ribnjaci, trstici i močvare kao i drugo zemljište koje se može privesti poljoprivrednoj proizvodnji.

Zemljište koje se nakon privođenja poljoprivrednoj proizvodnji smatra poljoprivrednim i vrstu korištenja propisuje ministar poljoprivrede i šumarstva (u daljnjem tekstu: ministar) uz suglasnost Državne geodetske uprave.

Zemljište u građevinskom području i zemljište izvan tog područja predviđeno dokumentima prostornog uređenja za izgradnju koristi se, do privođenja nepoljoprivrednoj namjeni kao poljoprivredno zemljište i mora se održavati sposobnim za poljoprivrednu proizvodnju.

Pod održavanjem poljoprivrednog zemljišta iz stavka 3. ovoga članka smatra se sprječavanje njegove zakorovljenosti i obrastanje višegodišnjim raslinjem.

II. ZAŠTITA POLJOPRIVREDNOG ZEMLJIŠTA

Članak 3.

Radi omogućavanja proizvodnje zdravstveno ispravne hrane, radi zaštite zdravlja ljudi, životinjskog i biljnog svijeta, nesmetanog korištenja i zaštite prirode i okoliša provodi se zaštita poljoprivrednog zemljišta od onečišćenja.

Zaštita poljoprivrednog zemljišta od onečišćavanja provodi se zabranom, ograničavanjem i sprečavanjem od direktnog unošenja, te unošenja vodom i zrakom štetnih tvari i poduzimanjem drugih mjera za očuvanje i poboljšanje njegove plodnosti.

Štetnim tvarima u poljoprivrednom zemljištu smatraju se tvari koje mogu prouzročiti promjene kemijskih, fizikalnih i bioloških osobina zemljišta, uslijed čega se umanjuje njegova proizvodna sposobnost, odnosno onemogućava njegovo korištenje za poljoprivrednu proizvodnju.

Zakorovljenošću i onečišćenjem poljoprivrednog zemljišta smatra se i vegetacijsko-gospodarski otpad ako je ostavljen na poljoprivrednoj površini dulje od jedne godine.

Ministar će propisati koje se tvari smatraju štetnim te stupanj dozvoljene količine štetnih tvari u poljoprivrednom zemljištu.

Članak 4.

Radi zaštite poljoprivrednog zemljišta od onečišćenja provodi se ispitivanje i trajno praćenje stanja onečišćenosti poljoprivrednog zemljišta štetnim tvarima koje obuhvaća:

1. utvrđivanje stanja onečišćenosti poljoprivrednog zemljišta (invertizacija),
2. trajno praćenje stanja (monitoring) poljoprivrednog zemljišta, kojim se trajno prati stanje svih promjena u poljoprivrednom zemljištu (fizikalnih, kemijskih i bioloških), a napose sadržaj štetnih tvari u poljoprivrednom zemljištu.
3. uspostavu informacijskog sustava onečišćenoga poljoprivrednog zemljišta.

Poslove iz stavka 1. ovoga članka obavlja javna ustanova Zavod za tlo (u daljnjem tekstu: Zavod), čiji je osnivač Vlada Republike Hrvatske.

Članak 5.

Sredstva za rad Zavoda osiguravaju se u državnom proračunu i na drugi način sukladno propisima i aktima Zavoda.

Članak 6.

Zavod obavlja stručne poslove organiziranja ispitivanja plodnosti poljoprivrednog zemljišta, preporuke prihvatljive gnojidbe, analize poljoprivrednog zemljišta, organskih i mineralnih gnojiva, prati sadržaj onečišćenja u poljoprivrednom zemljištu, obavlja sve poslove vezane za cjelovitu zaštitu poljoprivrednog zemljišta, određuje i prati primjenu normi i minimalnih stručnih podloga za radikalne melioracijske zahvate poljoprivrednog zemljišta, prati stanje i osigurava zaštitu najvrjednijeg poljoprivrednog zemljišta, prati štete na poljoprivrednom zemljištu nastale iskorištavanjem sirovina iz poljoprivrednog zemljišta, te druge poslove određene ovim Zakonom.

Članak 7.

Zavodom upravlja upravno vijeće Zavoda.

Upravno vijeće Zavoda čine predsjednik i četiri člana.

Predsjednika i članove upavnog vijeća imenuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra.

Ravnatelja Zavoda imenuje i razrješava Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra.

Nadzor nad zakonitošću rada Zavoda obavlja Ministarstvo poljoprivrede i šumarstva (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

Članak 8.

Upravno vijeće Zavoda donosi programe za ispitivanje i trajno praćenje stanja onečišćenosti poljoprivrednog zemljišta štetnim tvarima, prati izvršenje tih programa, te obavlja poslove upravljanja Zavodom na način propisan ovim Zakonom i statutom ustanove.

Članak 9.

Pravne ili fizičke osobe koje onečiste poljoprivredno zemljište štetnim tvarima, tako da je poljoprivredna proizvodnja na tom zemljištu umanjena ili onemogućena dužni su platiti naknadu štete vlasnicima ili ovlaštenicima zemljišta u iznosu koji utvrde sporazumno. Ako se ne postigne sporazum, visinu naknade određuje sud.

Pravne ili fizičke osobe dužne su pratiti stanje poljoprivrednog zemljišta koje koriste i u slučaju onečišćenja o svom trošku obaviti sanaciju poljoprivrednog zemljišta na način i u roku koji rješenjem utvrdi Ministarstvo na temelju stručnog mišljenja Zavoda.

Ako osobe iz stavka 2. ovoga članka u određenom roku ne saniraju poljoprivredno zemljište, sanaciju će provesti pravna ili fizička osoba koju rješenjem odredi Ministarstvo na prijedlog Zavoda i to na trošak pravne ili fizičke osobe koja je to bila dužna učiniti.

Rješenje iz stavka 3. ovoga članka izvršno je danom konačnosti tog rješenja.

III. KORIŠTENJE POLJOPRIVREDNOG ZEMLJIŠTA

Članak 10.

Vlasnici i ovlaštenici poljoprivrednog zemljišta dužni su obradivo poljoprivredno zemljište obrađivati ne umanjujući njegovu vrijednost sukladno agrotehničkim mjerama.

Članak 11.

Općinsko, odnosno gradsko vijeće, a za Grad Zagreb gradska skupština propisuje potrebne agrotehničke mjere u slučajevima u kojima bi propuštanje tih mjera nanijelo štetu, onemogućilo ili smanjilo poljoprivrednu proizvodnju.

Pod agrotehničkim mjerama iz stavka 1. ovoga članka smatraju se: sprečavanje erozije, sprečavanje zakorovljenosti, čišćenje kanala, zabrana, odnosno obveza uzgoja pojedinih vrsta bilja na određenom području, suzbijanje biljnih bolesti i štetnika, korištenje i uništavanje biljnih otpadaka i dr.

Članak 12.

Agrotehničkim mjerama u svrhu zaštite poljoprivrednog zemljišta od erozije razumijeva se:

- ograničenje ili potpuna zabrana sječe voćaka, osim sječe iz agrotehničkih razloga,
- ograničavanje iskorištavanja pašnjaka propisivanjem vrsta i broja stoke, te vremena i načina ispaše,
- zabrana preoravanja livada, pašnjaka i neobrađenih površina na strmim zemljištima i njihovo pretvaranje u oranice s jednogodišnjim kulturama,
- zabrana skidanja humusnog odnosno oraničnog sloja poljoprivrednog zemljišta,
- određivanje obveznog zatravljanja strmog zemljišta,
- zabrana proizvodnje jednogodišnjih kultura odnosno obveza sadnje dugogodišnjih nasada i višegodišnjih kultura.

Ovlaštenici i vlasnici poljoprivrednog zemljišta dužni su održavati dugogodišnje nasade i višegodišnje kulture podignute radi zaštite od erozije na tom zemljištu.

Članak 13.

Općinsko, odnosno gradsko vijeće, a za Grad Zagreb gradska skupština propisuje mjere za uređivanje i održavanje poljoprivrednih rudina, a osobito: održavanje živica i međa, održavanje poljskih puteva, uređivanje i održavanje kanala, sprječavanje zasjenjivanja susjednih čestica te sadnju i održavanje vjetrobranih pojasa.

Članak 14.

Na poljoprivrednom zemljištu koje je obuhvaćeno hidromelioracijskim sustavom mogu se u svrhu dovodenja i odvođenja voda osnivati služnosti.

O osnivanju služnosti iz stavka 1. ovoga članka rješava županijska skupština, odnosno

skupština Grada Zagreba.

Za osnivanje služnost vlasniku opterećenog zemljišta naknadu plaćaju osobe u čiju je korist služnost osnovana.

U pogledu utvrđivanja visine naknade za osnovanu služnost primjenjuju se propisi o izvlaštenju.

Protiv odluke županijske skupštine, odnosno skupštine Grada Zagreba ne može se izjaviti žalba ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 15.

U pripremi vodnogospodarske osnove slivnog područja koja se usklađuje i s dokumentima prostornog uređenja određene razine sudjeluje županijski ured za gospodarstvo, a u pripremi vodnogospodarske osnove Hrvatske koja se usklađuje i sa Strategijom prostornog uređenja države sudjeluje Ministarstvo.

Članak 16.

Županijski ured za gospodarstvo je dužan dostaviti podatke o poljoprivrednom zemljištu Uredu za državnu imovinu.

IV. PROMJENA NAMJENE POLJOPRIVREDNOG ZEMLJIŠTA I NAKNADA

Članak 17.

Promjena namjene poljoprivrednog zemljišta u nepoljoprivredne svrhe provodi se u skladu s dokumentima prostornog uređenja i drugim propisima.

O prijedlogu Strategije i Programa prostornog uređenja države mišljenje daje Ministarstvo.

Na prijedlog prostornih planova županije i Grada Zagreba, prostornih planova područja posebnih obilježja te prostornih planova uređenja općine i grada, mišljenje daje Ministarstvo.

Stručne poslove u svezi s prikupljanjem potrebne dokumentacije za utvrđivanje mišljenja Ministarstva iz stavka 3. ovoga članka obavlja županijski ured za gospodarstvo.

Ministarstvo utvrđuje posebne uvjete u postupku izdavanja lokacijske dozvole za zahvate u prostoru izvan građevinskog područja kad lokacijsku dozvolu izdaje Ministarstvo zaštite okoliša i prostornog uređenja, a županijski ured za gospodarstvo kad lokacijsku dozvolu izdaje županijski ured, odnosno Gradski ured Grada Zagreba nadležan za prostorno uređenje, stambeno-komunalne poslove, graditeljstvo i zaštitu okoliša.

Članak 18.

Kad pravna ili fizička osoba s pravnom osnovom na temelju građevne dozvole ili drugog akta mijenja namjenu poljoprivrednog zemljišta tako da se ono više ne iskorištava za poljoprivrednu proizvodnju, plaća jednokratnu naknadu zbog umanjivanja vrijednosti i površine poljoprivrednog zemljišta kao dobra od interesa za Republiku (u daljnjem tekstu: naknada).

Zemljište iz članka 2. stavka 3. ovoga Zakona privodi se namjeni kao građevno u smislu ovoga Zakona danom konačnosti građevne dozvole ili drugog akta kojim se odobrava gradnja.

Promjenom namjene poljoprivrednog zemljišta smatra se i eksploatacija pijeska, šljunka, kamena, ciglarske i lončarske gline, površinski kopovi te stvaranje odlagališta krutog i tekućeg otpada i drugih mineralnih sirovina izgradnja sportskih terena i objekata u smislu posebnog zakona.

Članak 19.

Naknada se ne plaća:

– pri gradnji građevina koje služe za obranu od poplava, za odvodnjavanje i navodnjavanje poljoprivrednog zemljišta, za uređenje bujica te za zaštitu vode od zagađivanja,

- pri gradnji gospodarskih građevina namijenjenih isključivo za poljoprivrednu djelatnost i prvi stupanj prerade poljoprivrednih proizvoda,
 - pri izgradnji i proširenju groblja,
 - pri pošumljavanju marginalnoga poljoprivrednog zemljišta, zemljišta pod nagibom i zemljišta male proizvodne sposobnosti, kad je obvezu pošumljavanja tih površina propisalo svojom odlukom predstavničko tijelo županije, općine ili grada, odnosno Grada Zagreba, odnosno kad pošumljavanje takva zemljišta zatraži vlasnik ili ovlaštenik,
 - pri gradnji poljskih puteva
 - pri gradnji građevina za zaštitu i spašavanje,
 - pri gradnji građevina koje služe za zaštitu tla i zaštićivanje šume koje služi za zaštitu tla,
 - pri gradnji sustava za navodnjavanje i sustava za odvodnju suvišnih površinskih i podzemnih voda,
 - pri gradnji objekata i uređaja komunalne infrastrukture za opskrbu pitkom vodom i odvodnju i pročišćavanje otpadnih voda,
 - pri gradnji građevina za smještaj prognanika i izbjeglica,
 - pri gradnji građevina za javne namjene u mjestima u kojima su te građevine uništene u oružanoj agresiji te stanova i kuća za stradalnike Domovinskog rata,
 - kad zahtjev za promjenu poljoprivrednog zemljišta u nepoljoprivredne svrhe podnesu hrvatski branitelji iz Domovinskog rata koji su proveli u obrani suvereniteta Republike Hrvatske najmanje 3 mjeseca i članovi obitelji poginuloga, umrlog i zatočenog ili nestaloga hrvatskog branitelja,
 - pri gradnji građevina za školstvo i zdravstvo i gradnji ustanova socijalne skrbi.
- Rješenje o oslobađanju od plaćanja naknade donosi županijski ured za gospodarstvo.

Članak 20.

Naknada se plaća prema površini građevne čestice stambene ili druge građevine, osim kod golf igrališta kod kojih se naknada plaća za dijelove građevinske čestice na kojima se nalaze građevinski i infrastrukturni objekti.

Članak 21.

Visina naknade određuje se u iznosu od 5% tržišne vrijednosti poljoprivrednog zemljišta koju utvrđuje nadležna porezna uprava na području gdje se zemljište nalazi.

Rješenje o visini naknade iz stavka 1. ovoga članka donosi županijski ured za gospodarstvo, na temelju procjene porezne uprave iz stavka 1. ovoga članka.

Nadležno tijelo koje je donijelo akt na temelju kojeg se može graditi građevina dužno je najkasnije u roku od osam dana od dana konačnosti tog akta, taj akt dostaviti nadležnom tijelu radi donošenja rješenja iz stavka 2. ovoga članka.

Rješenje iz stavka 2. ovoga članka donosi se najkasnije u roku od 60 dana od dana konačnosti akta na temelju kojeg se može graditi građevina.

Primjerak rješenja o visini naknade dostavlja se Ministarstvu.

Naknada je prihod državnog proračuna 50%, a 50% proračuna jedinice lokalne samouprave na čijem se području poljoprivredno zemljište nalazi.

Ministar će propisati uvjete i način korištenja sredstava naknade iz stavka 6. ovoga članka koja su prihod proračuna jedinice lokalne samouprave na čijem području se poljoprivredno zemljište nalazi.

Na iznos naknade koji nije plaćen u roku plaća se zakonska zatezna kamata.

V. RASPOLAGANJE POLJOPRIVREDNIM ZEMLJIŠTEM U VLASNIŠTVU DRŽAVE

Članak 22.

Poljoprivrednim zemljištem čiji je vlasnik, izuzev onoga koje se vraća ranijim vlasnicima po posebnom zakonu, Republika Hrvatska raspolaže prema općim propisima o raspolaganju nekretninama, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

Odlukom kojom se odlučuje o vlasničkim i drugim stvarnim pravima na poljoprivrednom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: u vlasništvu države) obvezno se osigurava zaštita i unapređenje gospodarskih, ekoloških i drugih interesa Republike Hrvatske i njezinih građana.

Odluka iz stavka 2. ovoga članka nije upravni akt.

Članak 23.

Poljoprivredno zemljište u vlasništvu države prodaje se javnim natječajem.

Odluku o raspisivanju javnog natječaja za prodaju poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države te odluku o izboru najpovoljnije ponude na temelju tog natječaja donosi općinsko odnosno gradsko vijeće, odnosno skupština Grada Zagreba na čijem se području zemljište nalazi uz suglasnost Ministarstva.

Članak 24.

Ako se poljoprivredno zemljište u vlasništvu države iz članka 23. ovoga Zakona nalazi na području više jedinica lokalne samouprave, odluku o raspisivanju natječaja i odluku o izboru najpovoljnije ponude donosi općinsko vijeće, gradsko vijeće, odnosno skupština Grada Zagreba na čijem je području pretežni dio površine poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države, uz suglasnost Ministarstva.

Članak 25.

Stručne poslove u svezi s prikupljanjem potrebne dokumentacije za prodaju poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države iz članka 23. ovoga Zakona obavlja županijski ured za gospodarstvo.

Na temelju odluke o izboru najpovoljnije ponude za prodaju, općinski načelnik, odnosno gradonačelnik i podnositelj ponude sklapaju ugovor o prodaji u pisanom obliku.

Ugovor o prodaji iz stavka 2. ovoga članka mora sadržavati izjavu kupca kojom dozvoljava u korist prodavatelja uknjižbu založnog prava (hipoteka).

Ugovor o prodaji sklopljen na temelju odluke općinskog načelnika odnosno gradonačelnika bez suglasnosti Ministarstva iz članka 23. stavka 2., odnosno članka 24. ovoga Zakona je ništav.

Odredbe iz članka 34. stavka 3. ovoga Zakona odgovarajuće se primjenjuju i na uvođenje u posjed kupca poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države.

Članak 26.

Prvenstveno pravo kupnje imaju fizičke i pravne osobe koje su sudjelovale u natječaju iz članka 23. ovoga Zakona i to sljedećim redoslijedom:

- suvlasnik zemljišta,
- obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo,
- dosadašnji zakupac zemljišta, uz uvjet da je plaćao obveze i održavao poljoprivredno zemljište pažnjom dobrog gospodara,
- poljoprivrednik čije se zemljište nalazi u vlasništvu ili zakupu, a graniči sa zemljištem koje se prodaje,
- razvojačeni hrvatski branitelj koji je proveo u obrani suvereniteta Republike Hrvatske najmanje 3 mjeseca i članovi obitelji poginuloga, umrloga, zatočenog ili nestaloga hrvatskog branitelja, a koji se bave poljoprivrednom djelatnošću.
- poljoprivrednik koji ima zemljište u vlasništvu ili zakupu na primjerenoj udaljenosti,

– fizičke i pravne osobe koje posjeduju izgrađen vlastiti proizvodni objekt (farmu za proizvodnju mesa, mlijeka i jaja, doradu sjemena i druge objekte namijenjene preradi i doradi i uskladištenju poljoprivrednih proizvoda).

– pravna osoba registrirana za obavljanje poljoprivredne djelatnosti.

Osobe iz stavka 1. ovoga članka imaju prvenstveno pravo kupnje prema utvrđenom redoslijedu uz uvjet da prihvate najvišu cijenu postignutu natječajem od strane ponuđača koji ispunjava natječajne uvjete i da ponudi prilože gospodarski program korištenja poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države (u daljnjem tekstu: gospodarski program).

Ako više osoba iz stavka 1. ovoga članka ima jednake uvjete, poštujući redoslijed, prednost se daje osobi koja će se baviti ekološkom proizvodnjom poljoprivrednih proizvoda.

Gospodarski program sadrži: podatke o podnositelju zahtjeva, opis gospodarstva, namjenu korištenja i lokalitet zemljišta, tehnološko-tehničke karakteristike gospodarskog programa i potrebnu mehanizaciju, za obradu zemljišta koje je predmet kupnje i kalkulaciju troškova i prihoda te posebnu naznaku kad se radi o ekološkoj proizvodnji.

Nadležna porezna uprava utvrđuje početnu cijenu za prodaju koja je tržišna cijena na području gdje se zemljište nalazi i vodi evidenciju naplate kupoprodajne cijene.

Članak 27.

Pri uplati vrijednosti prodajne cijene u cijelosti kupac ostvaruje pravo na popust u vrijednosti od 20% od postignute prodajne cijene.

Ugovorom o prodaji može se predvidjeti obročna otplata ugovorenog iznosa prodajne cijene.

Rok obročne otplate ne može biti dulji od 15 godina.

Svi neuplaćeni obroci iz ugovora revaloriziraju se na dan dospijeca ako nastupi povećanje ili umanjeње cijena na malo za više ili manje od 5 % u odnosu na dan sklapanja ugovora.

Odredbe stavka 1. do 4. ovoga članka objavljuju se u natječaju za prodaju.

Sredstva ostvarena od prodaje poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države prihod su državnog proračuna 25%, proračuna jedinice područne (regionalne) samouprave 25% i 50% proračuna jedinica lokalne samouprave na čijem se području poljoprivredno zemljište nalazi.

Ministar će propisati uvjete i način korištenja sredstava iz članka 46. stavka 6. i članka 36. ovoga Zakona te stavka 6. ovoga članka, koja su prihod proračuna jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave na čijem se području nalazi poljoprivredno zemljište.

Članak 28.

Iznimno od članka 23. stavka 1. ovoga Zakona poljoprivredno zemljište u vlasništvu države može se prodati izravnom pogodbom i to po tržišnoj cijeni.

Po cijeni iz stavka 1. ovoga članka poljoprivredno zemljište u vlasništvu države može se prodati ako podnositelj ponude priloži dokaz da je takva prodaja u interesu Republike Hrvatske.

Odluku iz stavka 1. ovoga članka donosi Vlada Republike Hrvatske na prijedlog Ministarstva.

Na osnovi odluke iz stavka 1. ovoga članka ministar i podnositelj ponude sklapaju ugovor o prodaji u pisanom obliku.

Odredbe članka 47. ovoga Zakona odgovarajuće se primjenjuju i na ugovor o prodaji izravnom pogodbom.

Odredbe članka 34. stavka 3. ovoga Zakona odgovarajuće se primjenjuju i na uvođenje u posjed kupca poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države izravnom pogodbom.

Članak 29.

Poljoprivredno zemljište u vlasništvu države može se dati u zakup fizičkoj i pravnoj osobi

koja se bavi poljoprivrednom djelatnošću.

Poljoprivredno zemljište u vlasništvo države dato u zakup ne može se dati u podzakup.

Članak 30.

Ako su se na poljoprivrednom zemljištu na dan sklapanja ugovora o zakupu nalazili nasadi kojima se za vrijeme trajanja zakupa smanjila vrijednost krivnjom zakupoprimca, zakupodavcu pripada naknada za umanjenu vrijednost tih nasada.

Ako su nasadi uklonjeni, zakupodavcu pripada naknada koja odgovara vrijednosti tih nasada u vrijeme sklapanja ugovora.

Članak 31.

Poljoprivredno zemljište u vlasništvu države ovisno o vrsti korištenja zemljišta daje se u zakup na rok do 25 godina za sadnju voćnjaka, vinograda i lavande, 50 godina za sadnju maslinika, a za ostale vrste korištenja do 10 godina.

Ako na zemljištu već postoje nasadi rok zakupa je dok nasadi ne budu amortizirani, a najduže 25 godina.

Članak 32.

Poljoprivredno zemljište u vlasništvu države daje se u zakup javnim natječajem.

Odluku o raspisivanju javnog natječaja za zakup poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države i odluku o izboru najpovoljnije ponude donosi općinsko, odnosno gradsko vijeće, a za Grad Zagreb Gradska skupština, na čijem se području zemljište nalazi, uz suglasnost Ministarstva.

Ako se poljoprivredno zemljište u vlasništvu države nalazi na području više jedinica lokalne samouprave odluku o raspisivanju natječaja i odluku o izboru najpovoljnije ponude donosi općinsko vijeće, gradsko vijeće, odnosno skupština Grada Zagreba na čijem je području pretežni dio površine poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države, uz suglasnost Ministarstva.

Stručne poslove u svezi s prikupljanjem potrebne dokumentacije za zakup poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države obavlja županijski ured za gospodarstvo.

Članak 33.

Prvenstveno pravo zakupa imaju fizičke i pravne osobe koje su sudjelovale u natječaju iz članka 32. ovoga Zakona i to sljedećim redoslijedom:

- suvlasnik zemljišta,
- obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo,
- poljoprivrednik čije zemljište u vlasništvu ili zakupu graniči sa zemljištem koje se daje u zakup,
- poljoprivrednik čije je zemljište u vlasništvu ili zakupu bliže zemljištu koje se daje u zakup,
- razvojačeni hrvatski branitelj koji je u obrani suvereniteta Republike Hrvatske proveo najmanje 3 mjeseca i članovi obitelji poginuloga, umrloga, zatočenog ili nestaloga hrvatskog branitelja, a koji se bave poljoprivrednom djelatnošću,
- pravna osoba registrirana za obavljanje poljoprivredne djelatnosti.

Osobe iz stavka 1. ovoga članka imaju prvenstveno pravo zakupa prema utvrđenom redoslijedu uz uvjet da prihvate najvišu cijenu postignutu natječajem od strane ponuđača koji ispunjava natječajne uvjete i da ponudi prilože gospodarski program.

Odredbe članka 26. stavak 3. ovoga Zakona primjenjuju se i na pravo zakupa, a odredbe članka 26. stavka 4. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na gospodarski program za zakup.

Nadležna porezna uprava utvrđuje početnu cijenu za zakup koja je tržišna cijena na području gdje se zemljište nalazi i vodi evidenciju naplate zakupnine.

Članak 34.

Na osnovi odluke o izboru najpovoljnijeg ponuditelja na natječaju za zakup poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države općinski načelnik, odnosno gradonačelnik i podnositelj ponude sklapaju ugovor o zakupu.

Općinsko odnosno gradsko vijeće dužno je primjerak ugovora o zakupu dostaviti zemljišnoknjižnom odjelu općinskog suda radi upisa ugovora o zakupu i mjesno nadležnom katastarskom uredu.

Na osnovi sklopljenog ugovora o zakupu u posjed poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države zakupoprimca uvodi županijski ured za gospodarstvo.

Članak 35.

Ugovor o zakupu sadrži obvezno odredbe koje se odnose na:

- podatke iz zemljišne knjige i katastra nekretnina o poljoprivrednom zemljištu,
- vrijeme trajanja zakupa,
- visinu i rok plaćanja zakupnine,
- opis i vrijednost objekata, uređaja i nasada, te način njihova održavanja,
- vrijeme amortizacije nasada,
- prava i obveze zakupoprimca,
- namjenu korištenja zakupljenog zemljišta,
- razloge za otkaz ugovora,
- razloge za prestanak ugovora.

Članak 36.

Zakupnina je prihod državnog proračuna 25%, proračuna jedinice područne (regionalne) samouprave 25 % i 50% proračuna jedinice lokalne samouprave na čijem se području poljoprivredno zemljište nalazi.

Članak 37.

Ugovor o zakupu mora biti sklopljen u pisanom obliku. Ako nije sklopljen u pisanom obliku nema pravnog učinka.

Članak 38.

Ugovor o zakupu na određeno vrijeme prestaje istekom vremena na koje je sklopljen.

Ugovor o zakupu poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države može u svako vrijeme sporazumno prestati.

Ugovor o zakupu prestaje ako zakupljeno poljoprivredno zemljište prestane biti poljoprivredno zbog promjene namjene ili ranije ako se zemljište koristi suprotno odredbama ugovora ili ovoga Zakona.

U slučaju iz stavka 3. ovoga članka zakupoprimac je dužan u roku od 6 mjeseci od dana prestanka ugovora o zakupu predati u posjed zemljište vlasniku.

Članak 39.

Zakupodavac može otkazati ugovor o zakupu u slučaju ako zakupoprimac:

- ne plati zakupninu,
- ne koristi poljoprivredno zemljište u vlasništvu države kao dobar gospodar,
- koristi poljoprivredno zemljište suprotno gospodarskom programu,
- obrađuje poljoprivredno zemljište suprotno odredbama sklopljenog ugovora,

- daje zakupljeno zemljište u podzakup,
- protivno odobrenju zakupodavca izvrši investicijske radove na poljoprivrednom zemljištu koji prelaze granice uobičajenog gospodarenja ili promjeni vrstu korištenja poljoprivrednog zemljišta,
- obavlja aktivnosti suprotno zakonskim propisima o zaštiti prirode ili radnje koje imaju negativan utjecaj na bogatstvo ili stanje prirodnog područja, te ako na bilo koji način ugrožava opstanak prirodnih vrijednosti.

Članak 40.

Zakupoprimac nema pravo na povrat neamortizirane vrijednosti trajnih nasada na poljoprivrednom zemljištu u vlasništvu države, ako zakupni odnos prestaje na njegov zahtjev ili njegovom krivnjom.

Članak 41.

Po prestanku ugovora o zakupu poljoprivrednog zemljišta zakupoprimac može u roku od 6 mjeseci:

- uzeti one dijelove opreme i građevine koje je on podigao,
- tražiti naknadu stvarne vrijednosti opreme koja se može utvrditi za opremu koju nije moguće odnijeti, vegetacije koju je zasadio, te instalacija i zahvata za zaštitu zemljišta koji su poboljšali kakvoću poljoprivrednog zemljišta, ako je zasadio nasade i postavio navedene uređaje i objekte uz suglasnost zakupodavca,
- ako nije postignut dogovor sa zakupodavcem srušiti i ukloniti na vlastiti trošak bez potraživanja naknade građevinske objekte privremenog karaktera koje je podigao. U slučaju neizvršenja ove obveze, rušenje ili uklanjanje može izvršiti zakupodavac na teret zakupoprimalca.

Ako zakupoprimac zasadi nasade ili izgradi uređaje i objekte bez odobrenja zakupodavca, nema pravo na povrat neamortizirane vrijednosti nasada prestankom ugovora o zakupu.

Prestankom zakupa zakupodavac ima pravo na zasađene nasade i izgrađene objekte i uređaje, a zakupoprimcu mora platiti njihovu još neamortiziranu vrijednost, ako su nasadi, odnosno objekti i uređaji napravljeni s njegovom suglasnošću.

Nasadi, objekti i uređaji pripadaju zakupodavcu bez odštete ako su bili zasađeni i izgrađeni bez njegova odobrenja. Zakupodavac ima pravo ukloniti uređaje kod kojih je to moguće bez štete.

Članak 42.

Na raskid ugovora o zakupu poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države koji nije reguliran odredbama ovoga Zakona, primjenjuju se propisi o obveznim odnosima.

Članak 43.

Koncesija za korištenje poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države može se dati pravnoj i fizičkoj osobi u svrhu:

- biljne i stočarske proizvodnje na vrijeme od 10 do 30 godina,
- za dugogodišnje nasade na vrijeme od 20 do 40 godina.

Vlada Republike Hrvatske može svojom odlukom odrediti pojedine kategorije poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države za koje se ne može dati koncesija.

Poljoprivredno zemljište u vlasništvu države za čije je korištenje data koncesija ne može se davati u zakup ili potkoncesiju.

Članak 44.

Odluka o koncesiji za korištenje poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države donosi se nakon provedenoga javnog natječaja.

Prvenstveno pravo na koncesiju imaju pravne i fizičke osobe koje su sudjelovale u natječaju iz stavka 1. ovoga članka sljedećim redoslijedom:

- pravna osoba koja ima sklopljen ugovor o uređenju međusobnih odnosa u svezi s korištenjem poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države s Ministarstvom ako je ispunila ugovorne obveze i ostali bivši korisnici poljoprivrednog zemljišta u društvenom vlasništvu koje je postalo vlasništvom države,

- pravna osoba registrirana za obavljanje poljoprivredne djelatnosti,

- razvojačeni hrvatski branitelj koji je u obrani suvereniteta Republike Hrvatske proveo najmanje 3 mjeseca i članovi obitelji poginulog, umrlog, zatočenog ili nestalog hrvatskog branitelja, a koji se bave poljoprivrednom djelatnošću,

- poljoprivrednik.

Osobe iz stavka 2. ovoga članka imaju prvenstveno pravo na koncesiju prema utvrđenom redoslijedu uz uvjet da prihvate najvišu cijenu postignutu natječajem od strane ponuđača i da ponudi prilože gospodarski program.

Naknada za koncesiju plaća se godišnje.

Nadležna porezna uprava utvrđuje početnu visinu naknade za koncesiju koja je tržišna cijena zakupa na području gdje se zemljište nalazi i vodi evidenciju naplate naknade.

Na iznos naknade iz stavka 5. ovoga članka koji nije plaćen u roku, plaća se zakonska zatezna kamata.

Članak 45.

Odluku o raspisivanju javnog natječaja za davanje koncesije donosi Vlada Republike Hrvatske na prijedlog Ministarstva.

Natječajni postupak provodi Povjerenstvo za dodjelu koncesija za korištenje poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske u sastavu od 5 članova i tajnik koje imenuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra.

Stručne poslove u svezi s postupkom natječaja, te pripremanjem odluke o koncesiji obavlja Ministarstvo.

Odluku o davanju koncesije za korištenje poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države donosi Vlada Republike Hrvatske na prijedlog Ministarstva.

Prava i obveze korisnika koncesije iz ugovora o koncesiji mogu se prenijeti na fizičku osobu u prvom nasljednom redu, uz uvjet da se bavi poljoprivrednom proizvodnjom do isteka roka koncesije.

Članak 46.

Na osnovi odluke o davanju koncesije ministar i podnositelj ponude sklapaju ugovor o koncesiji u pisanom obliku.

Ugovor o koncesiji koji nije sklopljen u pisanom obliku nema pravni učinak.

Davatelj koncesije dužan je primjerak ugovora o koncesiji dostaviti zemljišnoknjižnom odjelu općinskoga suda radi upisa ugovora o koncesiji i mjesno nadležnom katastru.

Na osnovi sklopljenog ugovora o koncesiji u posjed poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države koncesionara uvodi županijski ured, odnosno Gradski ured Grada Zagreba nadležan za gospodarstvo.

Ugovor o koncesiji obvezno sadrži odredbe o:

- poljoprivrednom zemljištu

- vremenu trajanja koncesije,

- načinu i uvjetima korištenja zemljišta,

- obliku, visini te načinu i rokovima plaćanja naknade za koncesiju,

- mogućnosti i razlozima otkaza ugovora prije isteka vremena koncesije,
- pravu i razlozima jednostranog raskida ugovora,
- dopustivosti postavljanja gospodarskih objekata, pomoćnih uređaja i objekata za iskorištavanje zemljišta, ako su u skladu s propisima o prostornom uređenju i graditeljstvu, te njihovoj pripadnosti po isteku koncesije,
- zalogu i hipoteci.

Naknada za koncesiju prihod je državnog proračuna 50% a 50% proračuna jedinica lokalne samouprave na čijem se području poljoprivredno zemljište nalazi.

Gospodarski program prilaže se ugovoru o koncesiji i čini njegov sastavni dio.

Članak 47.

Nacrt ugovora o prodaji, o zakupu i nacrt odluke o davanju koncesija za poljoprivredno zemljište u vlasništvu države dostavlja se prije njihovog potpisivanja na prethodno mišljenje Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana donošenja odluke o izboru najpovoljnijeg ponuditelja.

Državni odvjetnik dužan je dati svoje mišljenje u roku od 15 dana od primitka odluke o koncesiji i nacrta ugovora. U protivnom smatra se da je njegovo mišljenje o pravnoj valjanosti nacrta ugovora potvrdno.

Članak 48.

Primjerak ugovora o prodaji, zakupu i o koncesiji poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države dostavlja se Ministarstvu financija.

Članak 49.

Ministarstvo može i prije isteka vremena koncesije otkazati ugovor o koncesiji bez otkaznog roka ili uz primjereni otkaz, ako koncesionar i nakon opomene:

- koristi poljoprivredno zemljište u vlasništvu države suprotno ugovoru
- ne primjenjuje mjere i postupke predviđene propisima o zaštiti i korištenju poljoprivrednog zemljišta.

Članak 50.

Poljoprivrednim zemljištem, osim okućnice, kojeg otkupi Agencija za pravni promet i posredovanje nekretninama raspolaže se, u skladu s ovim Zakonom, kao s poljoprivrednim zemljištem u vlasništvu države.

Članak 51.

Poljoprivredno zemljište u vlasništvu države može se zamijeniti za poljoprivredno zemljište u vlasništvu fizičkih i pravnih osoba odlukom u slučaju okrupnjavanja poljoprivrednog zemljišta.

Odluku o zamjeni poljoprivrednog zemljišta iz stavka 1. ovoga članka donosi Ministarstvo na prijedlog županijskog poglavarstva ili općinskog i gradskog vijeća, odnosno skupštine Grada Zagreba.

Članak 52.

Poljoprivredno zemljište u vlasništvu države na područjima s otežanim uvjetima gospodarenja u poljoprivredi utvrđenih posebnim propisom prodaje se i daje u zakup fizičkim i pravnim osobama na rok iz članka 31. ovoga Zakona javnim natječajem prema kriterijima iz članka 26. i 33. ovoga Zakona, koje imaju prebivalište, odnosno sjedište na tim područjima, a koje daju ovjerovljenu izjavu da će u tim područjima prebivati, odnosno imati sjedište i obavljati poljoprivrednu djelatnost najmanje 10 godina.

Prodaja poljoprivrednog zemljišta iz stavka 1. ovoga članka odobravat će se otplatom do 20 godina i uz početak od 2 godine.

Odluku o prodaji poljoprivrednog zemljišta iz stavka 1. ovog članka donosi tijelo iz članka 23. ovoga Zakona.

Odluku o davanju u zakup poljoprivrednog zemljišta iz stavka 1. ovoga članka donosi tijelo iz članka 32. ovoga Zakona.

Stručne poslove u svezi s prikupljanjem potrebne dokumentacije za prodaju i zakup poljoprivrednog zemljišta iz stavka 1. ovoga članka obavlja županijski ured za gospodarstvo.

Raspolaganje poljoprivrednim zemljištem iz stavka 1. ovoga članka u vremenu od 10 godina od dana sklapanja ugovora o prodaji nisu dopuštena.

Na sklapanje ugovora o prodaji poljoprivrednog zemljišta iz stavka 1. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 25. ovoga Zakona.

Na sklapanje ugovora o zakupu poljoprivrednog zemljišta iz stavka 1. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 34. ovoga Zakona.

Ako kupac poljoprivrednog zemljišta iz stavka 1. ovoga članka promijeni prebivalište, odnosno ako zakupac promijeni prebivalište ili sjedište na području s otežanim uvjetima u poljoprivredi prije isteka 10 godina, kupoprodajni ugovor, odnosno ugovor o zakupu se raskida danom promjene prebivališta ili sjedišta.

Članak 53.

Poljoprivrednim zemljištem u vlasništvu države raspolaže se sukladno Strategiji gospodarenja poljoprivrednim zemljištem u vlasništvu države (u daljnjem tekstu: Strategija).

Strategiju donosi Vlada Republike Hrvatske na prijedlog Ministarstva.

Članak 54.

Jedinice lokalne samouprave donose, u skladu sa Strategijom, program raspolaganja poljoprivrednim zemljištem u vlasništvu države za svoje područje (u daljnjem tekstu: Program) uz suglasnost Ministarstva.

Program treba sadržavati:

- ukupnu površinu poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države,
- podatke o dosadašnjem raspolaganju poljoprivrednim zemljištem u vlasništvu države,
- površine određene za povrat imovine,
- površine određene za prodaju,
- površine određene za koncesiju,
- površine određene za zakup.

Površine poljoprivrednog zemljišta utvrđuju se u Programu prema podacima iz katastra zemljišta.

Članak 55.

Prije donošenja Strategije i Programa jedinice lokalne samouprave ne mogu raspolagati poljoprivrednim zemljištem u vlasništvu države.

Članak 56.

Osnivanja seljačkog gospodarstva ili obiteljskoga poljoprivrednog gospodarstva, upis u registar te nasljeđivanje, uredit će se posebnim propisima.

Obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo ne može se nasljeđivanjem dijeliti.

VI. NADZOR

Članak 57.

Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju njega obavlja Ministarstvo.

Inspeksijski nadzor propisan ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju njega u

prvom stupnju obavljaju županijski uredi, odnosno Gradski ured Grada Zagreba nadležni za poslove poljoprivredne inspekcije, odnosno Ministarstvo kad je to ovim Zakonom određeno, a u drugom stupnju Ministarstvo.

Poslove poljoprivredne inspekcije iz nadležnosti županijskog ureda, odnosno Gradskog ureda Grada Zagreba i iz nadležnosti Ministarstva provode poljoprivredni inspektori.

Članak 58.

Županijski ured, odnosno gradski ured Grada Zagreba nadležan za poslove poljoprivredne inspekcije nadzire osobito:

1. da li se obradivo poljoprivredno zemljište obrađuje ne umanjujući njegovu vrijednost,
2. zaštitu zemljišta od onečišćenja štetnim tvarima,
3. korištenje poljoprivrednog zemljišta u nepoljoprivredne svrhe, ako takvo iskorištavanje nije dozvoljeno po ovom Zakonu ili propisu izdanom na osnovi njega,
4. kako se provode mjere osiguranja zaštite od požara i naređuje provođenje određenih mjera, ako se utvrdi da se fizičke osobe koje su korisnici ili vlasnici poljoprivrednog zemljišta ne pridržavaju propisa, odnosno naređenih mjera za zaštitu od požara,
5. održavanje dugogodišnjih nasada i višegodišnjih kultura podignutih radi zaštite od erozije,
6. provođenje odredaba o promjeni namjene poljoprivrednog zemljišta,
7. korištenje sredstava odobrenih za provođenje mjera osposobljavanja i uređenja poljoprivrednog zemljišta,
8. održavanje zemljišta iz članka 2. stavka 3. ovoga Zakona, sposobnim za poljoprivrednu proizvodnju,
9. korištenje poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države.

Županijski ured, odnosno Gradski ured Grada Zagreba nadležan za poslove poljoprivredne inspekcije poduzima i druge mjere, odnosno obavlja druge radnje za koje je drugim zakonima i propisima ovlašten.

Članak 59.

Ministarstvo:

1. usklađuje rad županijskog ureda, odnosno Gradskog ureda Grada Zagreba nadležanog za poslove poljoprivredne inspekcije,
2. utvrđuje smjernice za rad županijskog ureda, odnosno Gradskog ureda Grada Zagreba
3. daje upute, organizira i potiče stručno usavršavanje poljoprivrednih inspektora,
4. poduzima i druge mjere za unapređenje organizacije i rada županijskog ureda, odnosno Gradskog ureda Grada Zagreba nadležanog za poslove poljoprivredne inspekcije,
5. rješava o žalbama protiv rješenja županijskog ureda, odnosno Gradskog ureda Grada Zagreba nadležanog za poslove poljoprivredne inspekcije,
6. poduzima i druge mjere, odnosno obavlja druge radnje za koje je drugim zakonima i propisima ovlašteno.

Ministarstvo može neposredno obavljati inspekcijske poslove iz nadležnosti županijskog ureda, odnosno Gradskog ureda Grada Zagreba nadležanog za poslove poljoprivredne inspekcije kada to ne učini županijski ured odnosno, Gradski ured Grada Zagreba nadležan za poslove poljoprivredne inspekcije.

Članak 60.

Ako poljoprivredni inspektor ustanovi da je povredom propisa učinjen prekršaj, dužan je bez odlaganja podnijeti zahtjev, odnosno prijavu za pokretanje prekršajnog postupka.

Protiv rješenja o prekršaju žalbu može izjaviti i tijelo čiji je poljoprivredni inspektor

podnio zahtjev za pokretanje postupka.

Članak 61.

Ako utvrdi da je povrijeđen ovaj Zakon ili propis donesen na osnovi njega, poljoprivredni inspektor će pisano konstatirati nepravilnosti i nedostatke i rješenjem odrediti mjere i rok za njihovo otklanjanje.

Članak 62.

Kada je u javnom interesu potrebno poduzeti hitne mjere, odnosno spriječiti štetu koja bi mogla nastati, rješenjem poljoprivrednog inspektora može se odrediti da žalba ne zadržava izvršenje.

Članak 64.

Poljoprivredni inspektor mora imati stručnu spremu sedmog (VII/1) stupnja poljoprivrednog smjera, položen stručni ispit za poljoprivrednog inspektora i najmanje pet godina radnog iskustva na poslovima u području poljoprivrede.

Poljoprivredni inspektor ima službenu iskaznicu i znak kojim dokazuje službeno svojstvo, identitet i ovlasti.

Obrazac službene iskaznice i izgled znaka te način izdavanja i vođenja evidencije o službenim iskaznicama i znakovima propisuje ministar.

VII. KAZNENE ODREDBE

Članak 64.

Novčanom kaznom od 3.500,00 do 35.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna i fizička osoba koja onečisti poljoprivredno zemljište štetnim tvarima tako da je poljoprivredna proizvodnja na tom zemljištu umanjena ili onemogućena (članak 9. stavak 1.).

Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka kaznit će se novčanom kaznom od 400,00 do 2.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 65.

Novčanom kaznom od 1.500,00 do 17.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba:

1. koja obavi promjenu namjene poljoprivrednog zemljišta bez dokaza o oslobađanju od plaćanja naknade (članak 19. stavak 2.).

Novčanom kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se za prekršaj pravna osoba:

1. koja obradivo poljoprivredno zemljište obrađuje tako da umanjuje njegovu vrijednost, (članak 10. stavak 1.),

2. koja zemljište u građevinskom području i zemljište izvan tog područja predviđeno dokumentima prostornog uređenja za izgradnju ne održava sposobnim za poljoprivrednu proizvodnju (članak 2. stavak 3.).

Za prekršaj iz stavka 1. i stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 200,00 do 1.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 66.

Novčanom kaznom od 1.000,00 do 7.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna i fizička osoba ako ne provodi zaštitu poljoprivrednog zemljišta od onečišćenja (članak 3. stavak 1.).

Za prekršaj stavka 1. ovoga članka kaznit će se od 200,00 do 1.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

VIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 67.

Poljoprivredno zemljište koje su prijašnje društveno-pravne osobe stekle kupnjom od fizičkih osoba ili drugim naplatnim pravnim poslom, rješavanjem mirovina ili darovanjem, na zahtjev tih pravnih osoba i uz suglasnost državnog odvjetništva to će zemljište ući u njihov kapital.

Članak 68.

Poljoprivredno zemljište u vlasništvu Republike Hrvatske može ići u postupak raspolaganja nakon što Hrvatski sabor, na prijedlog Vlade Republike Hrvatske, utvrdi mjerila i kriterije kojima uređuje postupak, sadržaj i količinu privatizacije poljoprivrednog zemljišta.

Hrvatski sabor će mjerila i kriterije iz stavka 1. ovoga članka donijeti najkasnije u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 69.

Postupci prodaje, davanja u zakup i koncesije na poljoprivrednom zemljištu u vlasništvu države započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama ovoga Zakona.

Članak 70.

Ministar će donijeti propise na temelju ovoga Zakona, u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 71.

Vlada Republike Hrvatske donijet će Strategiju iz članka 53. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Jedinice lokalne samouprave donijet će Program iz članka 54. ovoga Zakona najkasnije u roku od šest mjeseci od dana donošenja Strategije iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 72.

Povjerenstvo iz članka 45. ovoga Zakona imenovat će Vlada Republike Hrvatske u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Do imenovanja povjerenstva iz stavka 1. ovog članka poslove će obavljati postojeće povjerenstvo.

Članak 73.

Na dan stupanja na snagu ovog Zakona prestaju važiti:

1. Zakon o poljoprivrednom zemljištu (»Narodne novine«, br. 54/94. - pročišćeni tekst, 48/95., 19/98. i 105/99.),

2. Odluka o kriterijima za darovanje poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske hrvatskim braniteljima (»Narodne novine« br. 61/98.),

3. Odluka Vlade Republike Hrvatske o kriterijima za darovanje poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske, klasa: 945-02/96-01/02, urbroj : 5030107-96-1 od 25. srpnja 1996. godine,

4. Uredba o mjerilima i postupku osnivanja služnosti plodouživanja (»Narodne novine«, br. 61/96. i 6/97.),

5. Odluka o početnoj vrijednosti poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države kod prodaje javnim natječajem (»Narodne novine«, br. 94/95.),

6. Pravilnik o početnom godišnjem iznosu naknade za koncesiju i zakup poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države (»Narodne novine«, br. 95/95.).

Propisi iz stavka 1. točke 2., 3., 4., 5. i 6. ovoga članka primjenjuju se do stupanja na snagu propisa iz članka 70. ovoga Zakona u dijelu u kojem nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.

Članak 74.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 320-02/00-01/01

Zagreb, 11. srpnja 2001.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik

Hrvatskoga sabora

Zlatko Tomčić, v.r.